

להיות עצמאי – משימה כבדת משקל

נפתלי הביט בדלת הסגורה ומלמל: "לא יכול להיות! פשוט לא יכול להיות!" על הדלת הכסופה של המסעדה הוצמד דף נייר פשוט, ועליו נכתבו המילים הבאות: 'אנו מתנצלים לפני ציבור הלקוחות והספקים על הפסקת פעילותנו – לאלתר. עמכם הסליחה!'. הוא התקשה להאמין כי המסעדה, שהייתה לקוח מצוין שלו, נסגרה בפתאומיות כה גדולה, ואף קצת נעלב על כי איש לא טרח להודיע לו. אבל "ביזנס זה ביזנס", והוא עזב את המקום. בדרך חשב על ההפסד הגדול שנגרם לו כתוצאה מאובדן הלקוח – שלא לדבר על החוב הלא-קטן של המסעדה שעדיין נשאר פתוח. עכשיו יאלץ להמתין ולקוות, מתפלל שהחוב לא יהפוך ל-"חוב אבוד", כלומר חוב שלא יצליח לגבות לעולם.

כעת, בדרכו אל מכוניתו, נזכר בפעמיים נוספות, שבהן נאלץ להשלים עם העובדה המרה ולספוג את הנוק. נפתלי הוא הבעלים של חברת "ציודית" – חברה לאספקת ציוד למוסדות וארגונים גדולים. הוא מוכר את כל הקשור למסעדות, מלונות, מטבחים מוסדיים ואחרים.

הוא מחייך, נזכר בימים בהם היה שכיר, עת הכול היה פשוט יותר: החיים זרמו מיום ראשון ליום שישי, והוא היה מסתכל כל הזמן בשעונו, מחכה שהיום כבר יגמר. בסוף כל יום היה שוכח את כל מה שלא היה קשור לחייו הפרטיים ולמשפחתו – עד היום שלמחרת.

הוא החליט להיות עצמאי דווקא בתקופה הכלכלית הקשה ביותר, מפני שהרגיש כי הוא רוצה להרוויח יותר. כשהקים את החברה שלו, אמרו לו כולם שצפויים לו לא מעט קשיים; אבל אנשים הרי לא מאמינים לסיפורים של אחרים, ומעדיפים ללמוד את העובדות על בשרם שלהם.

השנים הראשונות היו הקשות ביותר. לאחר שהשקיע את כל כספי חסכונו בעסק שהקים, התחילה העבודה עצמה: חודש אחר חודש תר אחר לקוחות חדשים בתחום רווי ותחרותי; במהלך השנה הראשונה נאלץ ללוות סכום נוסף כדי לשרוד; אל ביתו הגיע בשעות הלילה המאוחרות עייף – אך מלא תקווה להצליח.

בשנים הבאות למד על בשרו מהי המשמעות האמיתית של "להיות בעל עסק": שילם משכורות לשני עובדים נוספים גם כאשר לא יכול לשלם לעצמו; בלע רוקו כשחובות הפכו לאבודים; וכל אותה העת המשיך ונלחם על לקוחות נוספים.

כעת, בדרכו במכוניתו מהמסעדה שנסגרה אל משרדו, היה לו די זמן לחשוב על כל העניין: על המאמצים הרבים שהוא משקיע בכל יום מחדש, על האכזבות הקטנות ועל האכזבות הגדולות. לפתע התפשט חיוך על שפתיו: הוא נזכר בעסק הנפלא שהקים. אחרי הכול הוא מפרנס את משפחתו בכבוד, ואפילו שתי משפחות נוספות – והכול בזכות עסק שהרים ומנהל במוידי.

לא, המקרה הזה לא ישבור אותו. הוא ימשיך הלאה!

ויש גם מסקנות

כידוע, "הכישלון יתום – אבל להצלחה אבות רבים". אכן, לא כל מי שניסה הצליח; אבל מאחורי כל מי שהצליח יש מישהו שניסה. לכן כל עוד אתם מאמינים בדרככם – דחפו את מטרותכם כל העת קדימה, ובמלא הכוח.

עם זאת הקשיבו לנסיונם של אחרים. כך תחסכו זמן, מאמצים מיותרים וממון רב.

חשבו היטב: האם אתם מוכנים (פיסית, נפשית) לדרך של עצמאות? אם אינכם בטוחים בכך – אל תבחרו בדרך זו!

שוחחו עם עצמאים בתחום המעניין אתכם ובתחומים אחרים, ובקשו מהם להסביר לכם את הקשיים בהם הם עומדים יום-יום.

זכרו: בכל הקשור לעסקים אין קיצורי דרך. הדרך ארוכה ומייגעת, ומי שאינו מוכן ללכת בה לא יגיע אל ההצלחה